

Medlem; jeg vil dertil sige, det ligger slet ikke for at afgøre noget om de „Ben“ i dette Øjeblik; det, der er Tale om, er hans Embede, og dertil hører hans Løn som Generalauditor plus Lønnen som Medlem af Overkrigsretten, og saa længe de to Love herom ere gældende, kan man ikke med nogen Ret kalde Lønnen og Honoraret for „Ben“.

Det ser ud til, synes jeg, naar man ser paa den Forhandling, der er ført i Fjor, og den, der er ført i Aar, at man fra en vis Side har særlig Lyst til at lægge denne Mand Hindringer i Vejen. Det kan være, at det ikke er saaledes, men det faar Udseende af, at man af en eller anden Grund har særlig Lyst til personlig at chikanere den Mand, og det synes jeg ikke, Rigsdagen burde gaa med til.

Ivar Berendsen: Det sidste tilbageviser jeg med al Bestemthed. Hvad jeg foreslaar med Hensyn til den nuværende Generalauditor, gaar ud paa at faa Aanden og Tanken i den nugældende Lov ført igennem ogsaa for denne enkelte Mand, hvem man gav Dispensation i Fjor, og hvem jeg ikke mener, der er nogen Anledning til at give Dispensation i Aar. Lønningsloven af 26. Marts 1870 er med Hensyn til dens Tendens ikke til at misforstaa, hverken den Passus, jeg flere Gange har hentydet til i sidste Punktum af § 10 med Hensyn til Udligningen af Alderstillægene, eller med Hensyn til det sidste Punktum i § 11, der lyder saaledes: „Naar nye Lønningslove træde i Kraft, bortfalder, for saa vidt ikke andet enten i denne Lov eller i fornævnte Love udtrykkelig er bestemt, ethvert Krav paa Lønning, der støttes paa de ældre for de paagældende Embeds- og Bestillingsmænds Vedlæg af Statskassen givne Love og lignende Bestemmelser“. Det er en Undtagelsesbestemmelse, man her vil gøre gældende for den nuværende Generalauditor, det komme de Herrer ikke bort fra. Hvad Grund der er til det, er mig fuldstændig ligegyldigt, ligesom det er mig aldeles fremmed at forfølge noget Menneske personligt paa Pungen.

Ordføreren (Nørgaard): Jeg vil kun gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem (Ivar Berendsen), at der slet ikke er Tale om at dispensere i Aar. I Fjor var der Tale om at dispensere ved en Anmærkning, der blev given paa Finansloven, men det er der slet ikke Tale om i Aar. Det passer aldeles ikke, hvad det ærede Medlem siger, at Generalauditoren

skal have en Undtagelsesstilling. Han faar nøjagtig den samme Behandling og den samme Stilling som alle andre Dommere i Overkrigsretten. Ifølge § 4 i Lovforslaget, som det nu kommer til at lyde efter Udvalgets Indstilling, faa alle Dommerne, saa længe deres Funktionstid varer, den samme Løn, nemlig den, de oppebære i Øjeblikket. Det, de Herrer forlange, er, at der skal laves en Undtagelsesbestemmelse for Generalauditoren, saa at han stilles helt anderledes end alle de andre Dommere, det kunne de Herrer ikke komme bort fra, det er en Kendsgerning.

Ivar Berendsen: Realiteten i denne Sag er ikke desmindre den, at det for alle de andre Dommere i Overkrigsretten gælder i det længste paa 4 Aar, men for Generalauditoren gælder det for Livstid eller i alt Fald for hans Funktionstid, medens det i Loven af 26. Marts 1870 § 11, sidste Punktum, udtrykkeligt er sagt, at der skal en dispenserende Bestemmelse til, for at en nyere Lov ikke skal bringe ældre Lønningslovbestemmelser til at træde ud af Kraft.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp. 3017)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget til § 2 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 88)

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret, samt §§ 3 og 4 vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Titel og dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse og Indretning af danske Statsobligationer, som udstedes til Dækning af Udgifter ved Erhvervelse af indtægtgivende Statsaktiver.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2742 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 95).